

Co se Netanjahu může naučit z války proti terorismu

NI nationalinterest.org/feature/what-netanyahu-can-learn-war-terror-208672

18. ledna 2024

Šokující zpráva, že vychvalované izraelské bezpečnostní služby byly zcela překvapeny útokem Hamásu na Izrael, přestože bezpečnostní instituce získaly podrobný plán skutečného útoku před více než rokem, by měla vést americkou vládu ke zpochybnění širších názorů izraelské vlády. strategie ve válce v Gaze. Protože Bidenova administrativa poskytla Izraelcům plnou politickou podporu pro válku a Spojené státy po desetiletí poskytovaly Izraeli každoročně vojenskou pomoc v miliardách dolarů, americká vláda je v tom téměř spolubojovníkem. Bidenova administrativa teprve opožděně začala bránit Izraeli ve vedení války způsobem, který povede buď k dilematu, dlouhodobému nárůstu teroristických aktivit, nebo obojímu.

Poslední chyba izraelských bezpečnostních služeb při podceňování svého protivníka, jak to dělá mnoho vojensky dominantních zemí, je podobná selhání izraelských zpravodajských služeb v Jomkipurské válce v roce 1973 a ignoranci administrativy George W. Bushe ohledně varování před katastrofickým teroristickým útokem před zářím 2001. V současném případě, dokonce i s podrobným plánem invaze Hamasu v ruce a varováním od vnímavého analytika zpravodajských služeb, že skupina provádí cvičení k jeho provedení, vyšší úrovně byrokracie posmívaly varování tím, že zastávaly názor skupiny, že Hamas ne. Nemám vojenské schopnosti na provedení takového odvážného kousku. Izrael to měl vědět lépe. Místo toho pomrkal na vzestup Hamasu, protože fungoval jako protiváha palestinské samosprávy ve strategii „rozděl a panuj“, která umožnila Izraeli metodicky osídlit více půdy na Západním břehu.

Zpočátku, po strašném útoku Hamasu, který zabil 1200 Izraelců, šel prezident Joe Biden do all-in a podpořil izraelské „ právo na sebeobranu “. Biden navštívil Izrael a dokonce se zúčastnil zasedání válečného kabinetu, aby ukázal svou neomezenou podporu. Izrael si návštěvu vyložil jako signál amerického bílého šeku na sesazení Hamasu pomocí jeho obvyklých kontraproduktivních, nepřiměřených bojových technik. Izrael si pravidelně dává za cíl zabít více Palestinců, než je počet izraelských těl – jako údajný odstrašující prostředek. Vzhledem k tomu, že násilí na půdě v Palestině trvá již desetiletí, je odstrašující hodnota nepřiměřeného násilí sporná, zvláště když je zabito obrovské množství Palestinců poté, co Izraelci tvrdí, že se pouze pokoušejí chirurgicky eliminovat teroristy. Historicky extrémní násilí vůči civilistům ztěžuje boj nepříteli. I kdyby se Izraelcům podařilo zlikvidovat Hamás, masové zabíjení Gazanů (asi 24 000 podle tohoto článku) bude dlouho v paměti, protože jeho místo pravděpodobně zaujmou ještě jedovatější protiizraelské skupiny, živené výslednou nenávistí. (Příkladem tohoto fenoménu je Al-Káida v Iráku – která se zformovala kvůli americké invazi do Iráku – přeměnila se na jedovatější ISIS, který později ovládl asi jednu třetinu země.) To může být ten nejlepší případ pro Izrael; boj proti Hamasu a opětovná okupace Gazy by se mohly změnit ve vojenskou bažinu s pokračujícími úmrtími civilistů a znovuobnoveným Hamasem na steroidech (podobně jako americká invaze a dlouhodobá okupace Afghánistánu vedly ke vzkříšenému Talibanu).

Plán Hamásu, stejně jako u většiny partyzánských a teroristických skupin, byl zahájit brutální útok s cílem přimět silnější stranu k přehnané odvetě, která by pro její věc vytvořila další podporu a zdroje. Benjamin Netanjahu, stejně jako Bush po 11. září, vzal jejich háček na návnadu, vlasec a ponorku.

Po počáteční přehnané podpoře Izraele Biden později varoval Izraelce, aby nedělali stejné chyby v přehnané reakci, jaké udělaly Spojené státy po 11. září. Moudře také varoval Izrael, aby zmírnil civilní oběti a povolil humanitární pomoc do Gazy. Přesto Izraelci pokračují v rozmístění leteckých útoků v hustě obydlených městských oblastech, aby zabili teroristy. Je mýtus, že takové „přesné“ údery mohou zničit teroristy, aniž by ublížily civilistům. I když je zasažen správný cíl, velikost použitých zbraní způsobí značné civilní oběti. Přesto mohou tyto zbraně také minout svůj cíl kvůli poruše nebo mizerné inteligenci. Skutečnost, že izraelské bezpečnostní služby byly při prvním útoku Hamásu zaslepené, pravděpodobně naznačuje, že jejich informace o Hamásu a hodnocení Hamásu nemusí být tak dobré – což má za následek omylem zasažení mnoha civilistů.

Správný způsob boje proti terorismu – s cílem eliminovat více teroristů, než je dlouhodobě vytvořeno – je tedy primárně používat jednotky na zemi. To by však zvýšilo izraelské oběti a způsobilo Netanjahuovi doma potíže. Už je neoblíbený, protože Izrael byl útokem Hamásu překvapen a jeho pokus vykastrovat izraelskou justici vyvolal masivní protesty. Ale protože obyvatelé Gazy v Izraeli nevolí, Bibi se vydává na snížení izraelských obětí těžkým bombardováním, i když to pravděpodobně z dlouhodobého hlediska zhorší problém s terorismem. Netanjahu může být dokonce motivován k prodloužení války tak dlouho, jak je to možné. Protože až skončí, může být vyhozen z úřadu, čímž se zvýší šance, že se jeho tři obvinění promění v odsouzení. Bidenova administrativa by tedy poté, co zašla příliš daleko ve své počáteční podpoře Izraele, měla přinejmenším uložit podmínky pro masivní balíček válečné pomoci pro Izrael a možná jej dokonce zkrátit, aby přiměla Izrael, aby přijal cílenější protiteroristické vojenské úsilí.

Samozřejmě, že kdyby se po celé Palestině rozšířil pohádkový prach a každá strana by dělala racionální věc, Izrael by Netanjahua shodil a vypořádal se s hlavní příčinou konfliktu. Izrael má svůj stát již dlouho a

nyní by se měl vrátit k dvoustátnímu řešení a dát jej také Palestincům. Izraelci a Palestinci by mohli žít v míru se vzájemným respektem a obchodním vztahem, který by oběma zajistil větší prosperitu. Ale tohle je Blízký východ. Místo toho útok Hamásu přiměl Izrael podniknout ještě více, než je obvyklé přehnané reakce, což pravděpodobně bohužel povede k dalším cyklům násilí.

Ivan R. Eland je vedoucím pracovníkem Independent Institute a ředitelem Centra pro mír a svobodu Independent Institute . Je autorem knihy War and the Rogue Presidency . Jeho Twitter je @Ivan Eland .

Obrázek: Abu Adel / Shutterstock.com.